

[H. C. Hansen.]

skal have fornøjelsen af at læse disse bemærkninger i fortrykket, for de mandige og stolte ord i hans afslutning, som også findes i „Berlingske Tidende“. „Den dag“, siger han, „da det politiske liv for en politiker kun er at skaffe sig vælgere, er han færdig. Derfor er jeg ikke bange for at tale om den opgave, vi må og skal løse.“ Denne selvtilintetgørelsens heroisme er vel, må jeg forstå, konservatismens lede-tråd i regerings-samarbejdet. Det er første gang, jeg har hørt sådanne ord fra den højtærede indenrigsministers mund. De vidner om en smuk udvikling fra den lille partipolitik til den virkelig ansvarsbevidste samfundslinie, og jeg kan forestille mig, at den højtærede statsminister på sit partis vegne har belønnet denne heroiske udtalelse med en blank kobberfemøre til den højtærede indenrigsminister.

Må jeg herefter have lov til at sige, at de bemærkninger om valutasituationen, som den højtærede handelsminister har fremsat i sin tale, og som tidligere gennem offentliggørelsen af balanceplanen er blevet offentligheden bekendt, kun kan give anledning til enkelte bemærkninger. Jeg tvivler om, at det er realistisk at anslå virkningen af efterårets skatteforlig til mellem 300 og 500 mill. kr. på betalingsbalancen. Man ikke selv 200—300 mill. kr., sådan som forholdene tegner sig i øjeblikket, vil ligge i overkanten? Afgørende er vel ved vurderingen heraf, at regeringens skøn er bygget på de i oktober 1950 gældende import- og eksportpriser. Siden da er importpristallet steget fra 358 til 414, d. v. s. med 16 pct., hvorimod eksportpristallet kun er steget fra 299 til 307, d. v. s. med 3 pct. Disse prisforskydninger betyder en yderligere meget alvorlig forringelse af vor valutastilling, og selvom en del af denne forringelse alene vil give sig udtryk i, at vi får en mindre varemængde ind for de valutabevillinger, der udstedes, vil forringelsen næppe kunne undgå at medføre et reelt yderligere underskud på flere hundrede millioner kroner, og under alle omstændigheder — og den bemærkning har nok nogen relation til øjeblikkets drøftelser — vil jo disse prisstigninger i løbet af den kommende tid afgørende slå igennem i detailpriserne og dermed i detailpristallet herhjemme.

Jeg kunne have lyst til her at indføje den bemærkning, at jeg tidligere i vareforsyningsudvalget har bedt den højtærede handelsminister om at lægge de forskellige tal vedrørende frigivelsen af fedtstofforbruget

herhjemme frem for offentligheden. Der har jo været en del diskussion herom, som bl. a. havde sit udgangspunkt i den højtærede statsministers, synes jeg, meget letsindige bemærkninger ved Journalistforbundets stiftelsesfest, hvor den højtærede statsminister talte om, at virkeligheden totalt havde bevist urigtigheden af de skøn, vi tidligere havde anlagt. Jeg henstiller til den højtærede handelsminister, at de faktiske tal for stigningen i forbruget for hele fedtstofområdet vedkommende, både for smørret, for margarinen og for forøgelsen af fedtstofprocenten i fløden, bringes frem; hvis den højtærede minister er i stand til at give disse oplysninger under denne debat, forekommer det mig, at det ville være værdifuldt.

De leveringsvanskeligheder fra andre lande, som den højtærede handelsminister redegjorde for i sin fremsættelsestale, vil nok i nogen grad kunne virke som en bremse på importen her til landet, men i denne forbindelse bør vi vel så ikke glemme, at manglende tilgang af råvarer heller ikke kan undgå i løbet af nogen tid at virke hemmende på vor eksport. Det fører til, at man jo nok, når man skal bedømme situationen i dag, må regne med et udækket underskud på vel omkring 500—700 mill. kr. i det kommende år, og det er dette problem, der er landets største i øjeblikket, og som også danner baggrunden for de politiske forhandlinger, der sker andetsteds.

Det er ingen hemmelighed, at mit parti mener, at de forslag, regeringen hidtil har forelagt, vil have en meget ringe indvirkning på valutastillingen, medmindre lønmodtagerne tvinges kraftigt tilbage i det kommende års tid, og på dette punkt ved den højtærede handelsminister såvel som regeringen iøvrigt, at mit parti har taget sine afgørende forbehold ud fra den opfattelse, at en muligt nødvendig begrænsning af forbruget herhjemme må være et anliggende for hele befolkningen, altså må foregå over en bred front og ikke, sådan som vi må opfatte virkningen af de forslag, der er forelagt for den del af årets vedkommende, der løber fra 1. april i det mindste, udelukkende høre på lønmodtagerne. Jeg skal ikke sige mere om denne side af sagen; der bliver jo nok for os alle anledning til i den kommende tid at føre en meningsudveksling om disse problemer.

Til selve det forelagte lovforslag vil jeg for det første sige, at det havde jo nok været klogt, om den højtærede handelsminister og hans parti ikke tidligere havde været så ivrige for at få reduceret handels-